

DR. VLADIMIR BAKARIĆ

1912—1983

**A JSZSZK ELNÖKSÉGÉNEK ÉS A JKSZ KB ELNÖKSÉGÉNEK
KÖZLEMÉNYE DR. VLADIMIR BAKARIĆ HALÁLÁNAK
ALKALMÁBÓL**

A Jugoszláv Kommunista Szövetség Központi Bizottsága és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság Elnöksége közli hazánk munkásosztályával, valamennyi dolgozóval, polgárral, nemzettel és nemzetiséggel a szomorú hírt: az éjszaka, 1983. január 16-án hosszú, súlyos betegség után elhunyt Vladimir Bakarić elvtárs, a JSZSZK Elnökségének tagja, a nép hőse, a fáradhatatlan forradalmár, államférfiú, a kimagasló marxista teoretikus és alkotó, Tito elvtárs egyik legközelebbi munkatársa. Elvesztettük forradalmunk vezetőjét és nagy harcosát. Bakarić elvtárs halála pótolhatatlan veszteség pártunk és szocialista közösségünk számára.

Bakarić elvtárs a jugoszláv forradalmi munkásmozgalom azon nagy úttörőinek és forradalmárainak a sorába tartozott, akik eszmeileg és politikailag felkészítették és megszervezték a pártot és a munkásosztályt, hogy betöltsse történelmi küldetését a népfelszabadító háborúban és a szocialista forradalomban.

Több mint öt évtizeden át számottevően hozzájárult nemzeteink, nemzetiségeink nemzeti, társadalmi felszabadításáért, a Horvát Szocialista Köztársaság és a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság sokoldalú fejlődéséért, forradalmi átalakulásáért, a világ békéjéért és társadalmi felvirágzásáért vívott harchoz. Kora ifjúságától kezdve tehetségét, gondolkodói és alkotói képességét a forradalmunk céljai eléréseért folytatott harcnak szentelte.

Vladimir Bakarić 1912. március 8-án született a Zágráb melletti Velika Goricában. 1932-től kezdve a forradalmi munkásmozgalom tevékeny résztvevője, 1933-ban lett a JKP tagja. A népfelszabadító háborúban mint kiemelkedő szervező, politikai és katonai vezető szerzett érdemeket. A Horvátországi Népfelszabadító Hadsereg, a Pártizánosztatok Főparancsnokságának biztosa, a ZAVNOH alapítóinak egyike, legfelsőbb szervének tagja, az AVNOJ I. és II. ülészakának tanácstagja, e legfelsőbb forradalmi hatalmi szerv elnökségének tagja volt. A forradalom győzelme után, a felszabadult országban 1945-től kezdve a legfelölöségteljesebb

állami és párttisztviselőket töltötte be a Horvát SZK-ban és a JSZSZK-ban. A Horvát SZK kormányának elnöke, a Horvát Szábor elnöke volt. A Horvát KSZ KB elnöki tisztségét is betöltötte. A JKSZ-nek a háború után megtartott valamennyi kongresszusán megválasztották a Központi Bizottság tagjává, a JKSZ KB Végrehajtó Bizottságának, a JKSZ Elnöksége Végrehajtó Bizottságának a tagja, a X. és a XI. kongresszustól kezdve pedig a JKSZ KB Elnökségének tagja volt. A JSZSZK Elnökségének tagjává 1974-ben és 1978-ban választották meg. 1975-ben és 1976-ban a JSZSZK Elnökségének alelnöke volt, majd 1982-től kezdve élete végéig ismét betöltötte e tisztséget.

Rendkívül nagymértékben hozzájárult a szocialista öngazgatási társadalmi-gazdasági viszonyok kialakításához és fejlesztéséhez. Tevékenységének nagy részét elméleti munkának, a szocialista öngazgatás politikai rendszere megszilárdításának és elmélyítésének szentelte.

Megalkuvás nélkül harcolt a szocializmus- és öngazgatásellenes támadások ellen. Rámutatott a dogmatikus, bürokratikus-centralisztikus, nacionalista és álliberális irányzatok veszélyére. Felhívta a figyelmet fejlődésünk nehézségeire, ellentmondásaira és okaira, s alkotóan hozzájárult felszámolásukhoz.

Következetesen harcolt Jugoszlávia nemzetei, nemzetiségei, főleg Horvátországban a horvát és szerb nép egyenjogúságának, testvériségének, egységének elmélyítéséért, annak további megszilárdításáért, a nemzetek közötti kapcsolat szocialista és öngazgatási rendezéséért Jugoszláviában.

Közvetlenül és a gyakorlatban munkálkodott, hogy eszmeileg-politikailag, szervezési és káderezempontból felkészüljön, megszilárduljon a Kommunista Szövetség, amelyre mindig úgy tekintett, mint a munkásmozgalom élcsapatára, mint öngazgatású társadalmunk vezető eszmei-politikai erejére.

Mint munkásharcos és államférfiú, Vlado Bakarić a nemzetközi kapcsolatokra pártunk demokratikus irányvonalának tükrében tekintett. Energiájának nagy részét az egyenrangú, demokratikus nemzetközi gazdasági és politikai kapcsolatokért, a világ forradalmi, felszabadító harcával való szolidaritásért, a békéért és a társadalmi előrehaladásért vívott harcnak szentelte.

Bakarić elvtárs elméleti gondolkodásmódja a szocializmusért vívott marxista harc mai feltételeinek sokoldalú ismeretén és további kidolgozásán alapult. Tudományos érdeklődése rendkívül széles körű volt. Tudományos munkájában a munkásosztályból, mint napjaink társadalmi és politikai fejlődésének alapvető tényezőjéből indult ki.

Vladimir Bakarić elvtársat a legszebb emberi erények jellemezték. Mint embert, kommunistát és forradalmárt nagyra értékelte és szerette valamennyi elvtárs és harcostársa, mindig szívesen látták és üdvözölték valamennyi közösségben.

Vladimir Bakarić elvtárs halálával a Jugoszláv Szocialista Szövetségi Köztársaság, és külön a Horvát Szocialista Köztársaság legnagyobb fiainak egyikét veszítette el.

Valamennyiünket szomorúsággal tölt el e nagy veszteség, ám büszkék vagyunk, hogy szocialista öngazgatási fejlődésünkben, a szocializmusért és az emberi boldogságért folytatott harcunkban ilyen harcos és alkotó emelkedett ki, akinék munkássága példát mutat, s ösztönzi a mostani és a jövő nemzedékét a szabad, szocialista közösségünk gyorsabb és sokoldalúbb fejlődéséért kifejtett erőfeszítéseikben.

Örök dicsőség Vladimir Bakarić elvtársnak!